

RAUMA-REPOLA DIVING CLUB - RRDC

O-rennjas

Jäsentiedote 2/05 - toukokuu
Internet: <http://welcome.to/rrdc>
sähköpostilista: rrdc@ae.tut.fi

Jatkokursseja pukkaa!!!

TÄSSÄ LEHDESSÄ MM.:

- KURSSI-INFO
- KESÄN LEIREISTÄ
- MATKATARINOITA
- BYROKRATIA-ASIOITA

Vapaasukeltaja pääsiäisenä Kaatialassa jäiden seassa. Kuva Simo Kurra.

Puheenjohtajan palsta

Tervehdys sukeltajat!

Kevät etenee ja jääkansi järviemme päällä ohenee sellaista vauhtia, että kohta on vaikeaa ellei peräti mahdotonta löytää jääsukellukseen soveltuvaa paikka. Useimmille meistä se tarkoittaa varsinaisen sukelluskauden alkua. Myös hallivuorot toki kyllä jatkuvat 19. kesäkuuta asti. Seuramme tämänkeväinen sukelluksen peruskurssi näyttää olevan hyvässä vauhdissa – toivottavasti uusista kurssilaisista löytyy aktiivista otetta myös seurassa toimimiseen. Toukokuun puolivälin tienolla käynnistyvät jokakeväiseen malliin yhteiset keskiviikkosukellukset ja vuoden ensimmäiselle Orbiit-

reissullekin on seuralaisten ilmoittautuminen käynnissä. Kyselin tuossa tammikuulla sähköpostillistamme kautta alustavaa kiinnostusta yhteiseen sukellusmatkaan punaiselle merelle ensi syksynä ja kiinnostusta löytyi noin kymmen sukeltajan verran. Valitettavasti perheemme ensi syksyn lomasuunnitelmat muuttuivat enkä tuota matkaa nyt pysty järjestämään, mutta jos halukas järjestäjä löytyisi, minulta saa tiedon alustavasti asiasta kiinnostuneista.

Innolla uuteen sukelluskauteen,

Jari Leppäkoski

Keskiviikkosukellukset tuloo!

Varma kesän merkki, RRDC:n legendaariset keskiviikkosukellukset ovat jälleen tulossa. Perinteisesti ne ovat alkaneet avovesileirin jälkeisellä viikolla, näin tapahtuu tänäkin vuonna.

Eli 18.5. kokoonnumme johonkin lähiseudun kohteeseen porukalla ja sukellamme. Tämä on vallan loistava tapa aloittaa kesän sukelluskausi. Tarjolla on täysi turvaorganisaatio, joten harvemmin veteen ehtivät pääsevät turvallisesti aloittamaan kautensa.

Kuulemma tänäkin vuonna on kesäleiripaikaksi valittu erittäin mielenkiintoinen kohde. Nämä keväiset keskiviikkosukellukset ovatkin erittäin hyviä tapahtumia

testata laitteensa sekä sukellusrutiininsa ennen tätä, monelle kaikista tärkeintä, sukellustapahtumaa!

Tarkempi paikka sekä ajankohta ilmoitetaan sähköpostilla muutamaa päivää ennen kutakin tapahtumaa.

Reimari

Laitesukelluksen jatkokurssi

Rauma-Repola Diving Club ry järjestää laitesukelluksen jatkokurssin alkaen 25.5.2005 klo 18.

Jatkokurssi antaa sen hyväksytysti suorittaneelle henkilölle valmiudet tehdä 15 - 30 metrin syvyysalueella samankaltaisia sukelluksia joiden tekemiseen hän on kurssilla saanut koulutuksen, samanlaisissa tai paremmissa olosuhteissa kuin missä kurssi on järjestetty.

Pääsyaatimukset:

- Sukeltajaliiton jäsenyys
- CMAS P1-, NAUI Scuba Diver tai muu vastaava kansainvälisesti hyväksytyt koulutusjärjestön perustason laitesukelluskortti.
- Voimassaoleva lääkärintodistus sukelluskelpoisuudesta
- Voimassaoleva, sukeltajataudin painekammiohoidon kattava vakuutus

Kurssi on jaettu kahteen osaan. Keväällä käydään läpi mm. tasapainotusta, sukellusasentoa, potkutekniikoita, suunnistusta, etsintää jne., joita kurssilaiset voivat harjoitella kesän ajan. Syksyllä käydään läpi mm. yö- ja syväsukelaminen. Kevään sukellukset tehdään **28.-29.5.** Syksyn sukellukset sovitaan myöhemmin.

Kurssi täyttää kansainvälisesti sekä CMAS P2 -koulutusstandardin että NAUI Advanced Scuba Diver -koulutusstandardin vaatimukset. Kurssin läpäissyt saa halutessaan valintansa mukaan joko CMAS P2 - tai NAUI Advanced Scuba Diver -kortin.

Kurssi sisältää:

- 9 tuntia teoriaa
- Vähintään 2 tuntia allasharjoituksia
- 6 avovesisukellusta

Kortitusvaatimukset:

Kurssi on suoritettava loppuun 12 kuukauden sisällä sen aloittamisesta.

Kortituksen edellytykset ovat:

- Hyväksytysti läpäisty teoriaosuus
- Hyväksytysti läpäisty teoriakoe
- Hyväksytysti läpäisty avovesiosuus
- Kurssin järjestäjää kohtaan olevien taloudellisten velvoitteiden täyttäminen

Kurssin hinta on 120 € Lisäksi tulee mahdolliset **kortitusmaksut (33 € ja leirikulut.** Tiedustelut ja ilmoittautumiset, Marko Niemelä p. 040-546 3620

Marko

Koulutuspuolen kuulumisia

Ensimmäinen meikäläisen vetämä kurssi, eli **laitesukelluksen peruskurssi** on juuri saapunut puoliväliin. Altaita on vielä yksi viikonlopullinen jäljellä ja samoin avovesileiri Kaatialan keväisen raikkaissa vesissä on vielä edessä. Kurssi saatiin täyteen ja se on edennyt hienosti ilman suurempia ongelmia. Toivottavasti seuraavaan O-renkaan numeroon saadaan jonkun kurssilaisen kertomus kurssin tapahtumista.

Tänä keväänä järjestetään seuran ensimmäinen, omien kouluttajien vetämä, **nitroksin peruskurssi**. Marko on lupautunut hoitamaan kurssin järjestelyt. Uunituoreiden NAUI:n järjestämisohjeiden mukaan kurssille voi nykyään tulla heti peruskurssin jälkeen. Tämä on mielestäni hyvä juttu! Nitroksin peruskurssihan keskittyy sukelluksiin, joissa selkäpullosta olevan kaasun happipitoisuus nostetaan normaalista 21% jopa 40%. Vastaavasti typen osuus seoksessa vähenee. Tämä vähentää typen kertymistä ja sen aiheuttamia ongelmia. Esimerkiksi olo nitroksisukelluksen jälkeen on yleensä huomattavasti virkeämpi kuin normaalilla ilmasukelluksella. Sukelluksen suoranaisuusuraja siirtyy kauemaksi; sukelluskohteessa (=pohjalla) voi oleskella pitempään tai vaihtoehtoisesti lisätä sukelluksen turvamarginaalia. Varsinainen sukeltaminen on lähes yhtä helppoa kuin normaalisti ilmalla sukeltaessakin. Suurin ero on kaasun kohonneen happipitoisuuden mukana tuleva, normaalia tiukempi, maksimisyvyys, jota ei saa rikkoa! Myös kaasun

sekoittaminen on tarkempaa hommaa. Kurssia voi suositella lähes kaikille yli 15 vuotiaalle sukeltajille. Myös useissa etelän sukelluskohteissa on nykyään mahdollisuus nitrox -täyttöihin. Kurssista lienee erillinen mainos muualla lehdessä...

Tämän suven aikana on perinteisen tavan mukaan tarkoitus järjestää myös **laitesukelluksen jatkokurssi**. Tästäkin kurssista on Markon laittama ilmoitus myöhemmin tässä lehdessä. Koska laitesukelluksen jatkokurssissa ei ole enää kuivapukuosiota, joten siitä on tänä keväänä järjestetty ensimmäisen kerran erillinen **kuivapuku -'specialikurssi'**. Kurssin kuuluu hieman teoriaa, tekniikkaharjoittelua altaassa täydessä varustuksessa sekä myöhemmin keväällä pidettävä avovesiosuus. Kurssilla kokeillaan kaikkea sellaista, mitä kuivapuvulla ei saa tehdä sekä keinoja selviytyä edellisestä aiheutuneista tilanteista. Myös kikkoja, miten voi saavuttaa täydellinen tasapainotus, jaettiin auliisti ☺ Teoria- ja allasosuuden on nyt suorittanut kolme uskalikkoa. Ennen kuin tämä ryhmä pääsi avovesiosuudella, päätettiin kurssin alkuosa järjestää pikavauhdilla uudestaan huomattavan kysynnän vuoksi. Oliskohan kurssi kenties alkanut hieman liian aikaisin...?

Vuoden vaihteessa alkanut **Rescue Diver -kurssi** on hyvässä mallissa. Kurssista on käyty harjoittelemassa pelastamista omalla porukalla Kalevan altaassa. Lisäksi kävimme myös Pajulahdessa kuuntelemassa aiheen teoriaa sekä harjoittelemassa

lisää yhdessä raumalaisten ja lahtelaisten kanssa. Keväämmällä tästäkin järjestetään vielä erilliset avovesiharjoitukset. Toivottavasti seuraavassa numerossa on jonkun kurssilaisen mietteitä kurssista ja sen tapahtumista <vink vink>.

Myös **apukouluttajakurssi** on hyvässä vauhdissa. Teemu ja Laura ovat osallistuneet em. Rescue – kurssin jälkeen erillisiin kouluttaja-opintoihin. Tällä hetkellä he ovat harjoittelemassa käytännön opetusta kevään peruskurssilaisten kanssa. Intoa ainakin tuntuu löytyvän kovasti! Seurassamme on järjestetty nyt jo kahtena talvena ns. **jäätävien olosuhteiden -kurssi**. Aivan äskettäin tuli NAUI:lta uudistetut säännöt kyseisen kurssin järjes-

tämiseksi. Nykyään kurssi lasketaan ns. tekniikkasukellus –tasoiseksi kurssiksi. Kalustolle asettuu aivan uudet vaatimukset, samoin kouluttajille. Katsotaan mihin tämä kotoinen liittomme päättyy asiassa, mutta saattaa olla ettei moista kurssia pystytä vähään aikaan järjestämään meidän seurassa. Sinänsä nolo juttu, sillä jään alla sukeltaminen on jotenkin koettu erittäin oleelliseksi osaksi suomalaista sukelluskulttuuria. Vielä pitemmittä puheita: Erittäin mukavaa ja turvallista avovesikautta kaikille räpyläjaloille!

Reimari

Nitrox kurssi

EANx (Enriched Air Nitrox) tarkoittaa kaasua, jossa ilmaan on lisätty happea. Nitroksia käytetään lähinnä keskisyvillä sukelluksilla lisäämään turvamarginaalia, pidentämään pohja-aikaa sekä lyhentämään sukellusten välistä pinta-aikaa. Nitroksin peruskurssilla opetellaan käyttämään kaasuja, joiden happipitoisuus on enintään 40 %.

Pääsyaatimukset

NAUI antaa mahdollisuuden osallistua kurssille jo peruskurssin jälkeen, jopa sen aikana.

Kurssi on suoritettava loppuun 12 kuukauden sisällä sen aloittamisesta. Kortituksen edellytykset ovat:

- Hyväksytysti läpäisty teoriaosuus
- Hyväksytysti läpäisty teoriakoe
- Hyväksytysti läpäisty avovesiosuus
- Kurssin järjestäjää kohtaan olevien taloudellisten velvoitteiden täyttäminen

Kurssiin sisältyy vähintään kaksi avovesisukellusta, joiden ajan- kohdasta sovitaan kurssilla.

Kurssin hinta 80 € + kortitusmaksu 33 €

Tiedustelut ja ilmoittautumiset, Marko Niemelä p. 040-546 3620

Marko

Suoja-alueluvut vuodelle 2005

Tätä juttua naputellessa on suoja-alueilupahakemukset edenneet siihen vaiheeseen, että kännykässä on hyväksynnän sisältävät faksit kaikilta niiltä alueilta, joilta lupaa haettiin. Kunhan keksin taas vuoden tauon jälkeen tavan, millä saan siirrettyä kommarista faxit PC:lle ja kuvatiedostoon, niin laitan aktiivikähmyille jakeluun täydellisen lupapaperipaketin sähköisenä. Kyseinen nippu pitää olla paperille printattuna ja mukana, kun mennään suoja-alueille sukeltamaan. Muut, jotka sitä nippu himoitsevat (esim. henkilöt, jotka kulkevat muiden seurojen reissuilla), voivat kysellä sitä allekirjoittaneelta.

Sitten vielä muistilista luvan tiimoilta:

- Tarkista hyvissä ajoin ennen reissua, että sukellusporukasta kaikilla on luvat kunnossa suunnitelluille kohteille
- Kaikilla pitää olla henkkarit mukana reissussa
- Tarkista, että alueella ei ole ammuksia
- Tarkista lupapapereista, että onko alueella voimassa jotain erikoisehtoja sukeltamiselle
- Ilmoittaudu hyvissä ajoin ennen kohteelle siirtymistä lupapapereissa ilmoitettuun puhelinnumeroon. Varaa soittoa varten mielellään kaikki mahdolliset lupalumerot ja nimilistat valmiiksi
- Sukeltakaa....
- Sukelluksen päätteeksi tehkää

ilmoitus toiminnan lopettamisesta samaan numeroon, kuin teitte ilmoituksen aloittamisestakin.

- Hyvässä lykyssä saatte vielä ajo-ohjeetkin kotiin, jos sattuu olemaan sumuinen keli.
- Laidalla käärmettä ulkoiluttaessanne muistakaa, että merivalvonta yltää kaikkialle, myös visuaali sellainen.

Lopullinen nimilista 2005 vuoden luvassa on sitten seuraava:

Aaltonen Pasi, Ahola Petri, Artell Tom, Bragge Eero, Dahl Timo, Erkkilä Juha, Esala Risto, Forsberg Abigail, Hakala Henri, Hakala Lassi, Hakari Heidi, Hassinen Timo, Heino Heidi, Hietanen Jyrki, Holstila Olli, Hopponen Jani, Huhtala Ari, Hujanen Petri, Jeskanen Marko, Jokiniemi Lea, Jousea Jouko, Jäntti Juha-Pekka, Järvelä Joonas, Kaarela Pekka, Kallio Marke, Kalliomäki Emilia, Kirjavainen Juha, Kolinummi Anu, Korpela Kalevi, Kukkonen Isto, Kuntola Juha, Kuntola Outi-Kristiina, Kurra Simo, Kähkönen Kirsi, Lahdensuu Vesa, Laitinen Marko, Lehmusnotko Jari, Lehtinen Mika, Leinonen Sakari, Leppäkoski Jari, Leppäkoski Leo, Leppäkoski Marja Helena, Leppäkoski Paula, Linna Jaana, Majalainen Juha, Makkonen Annika, Malinen Tero, Mannila Juha, Mersalo Jaakko, Moisio Teemu, Mustonen Timo, Mäkinen Leena, Mäkiranta Reima, Nevalainen Vesa, Niemelä Kati, Niemelä Marko, Nissinen Antti, Nissinen Ari, Oikari Laura, Paavilainen Anne, Paavilainen

Janne, Paavilainen Jari, Paavilainen Jouni, Parta Tarja, Paukkila Mikko, Paulajäri Hanna, Pehkonen Antti, Pehkonen Pasi, Penttilä Matti, Perä Asko, Pitkälä Mika, Pulkkinen Pertti, Puttonen Kari, Rantala Marko, Rantanen Markku, Rantanen Tuula, Rasi Heikki, Rasi Jaakko, Raukola Jaakko, Rinkinen Jari, Rinkinen Tuula, Saksala Mauri, Sarla Jani, Schroderus Virve, Siili Arto, Siiri Mika,

Siltanen Jukka, Sipilä Mika, Suutala Antti, Tauschi Ari, Toivanen Olli, Toivanen Sanna, Tourneur Hannu, Tuomiranta Matti, Uimonen Esa, Vaittinen Pekka, Vakaslahti Pasi, Valkeisaho Matti, Vesa Anne, Viljanmaa Ulpu-Maaria, Viljanmaa Ville, Virta Laura, Vuorinen-Saksala Johanna.

Antti Nissinen

Norppa-asiaa!

Heippa norpat!

Tätä kirjoittaessa jäljellä on vielä toinen kerta norpan taitorataa ja päättäjäiset - kun luette tätä, taitaa kausi olla jo ohi. Itseltäni meni loppukausi norppatouhunjen osalta hiukan ohi, kun pulikoin syvässä päässä laitesukelluskurssilla.

Toivottavasti taitorata sujui kaikilta hyvin!

Tämän kauden osalta ei siis enää muuta kuin taas kerran suuret kiitokset norpille ja vanhemmille kivasta kaudesta! Tavoitteena on kuitenkin parantaa toimintaa taas ensi kaudella. Syksyllä jatketaan näillä näkymin samojen ohjaajien kanssa, mutta tarkoitus olisi tehdä selkeämpi ryhmäjako ja ryhmille omaohjaajat. Näin toivoivat myös Sukeltajaliiton edustajat Sinettitarkastusta tehdessään. Kesän aikana koitamme myös saada norppien kotisivut kuntoon, joten syksyllä kauden alkaessa tietoa ja aikatauluja löytänette myös sieltä. Vanhojen norppien kannattaa huolehtia ilmoittautumiset ajoissa, että paikkaa

ei anneta uudelle norpalle. Otan kyllä asian tiimoilta yhteyttä kun aikataulut selviävät.

Joten eipä kai muuta kuin aurinkoista ja iloista kesää! Pistäkääpä pulikoiden - niin mekin!

ps. Norppien sivuille löydätte helposti: ensin seuran kotisivuille welcome.to/rrdc ja sieltä vasemmasta alareunasta linkki: Norpat. Sivut ovat vielä alkutekijöissään, mutta kesän kuluessa tulee asiaa lisää.

***Laura &
ohjaajatiimi***

Kevään ensimmäinen RRDC:n sukellusreissu Orbiitilla 2005

Jaa-has, nyt se sitten alkaa, RRDC:n merireissut käynnistyvät. Jihuu! ...eli nyt nopsaan kaikki viimeistään kaivamaan talven yli kaapissa lojuneet sukelluskamat esiin ja pistämään niitä sukelluskuntoon... ja eikun sukeltamaan!

Ensimmäinen RRDC:n järkkäämä viikonlopun merireissu on 20.–22.5.2005. M/S Orbiit lähtee Helsingin Sompasaaresta perjantaina klo. 18.00. Tarkoituksena on siis olla klo.18 reikä reikä lähtövalmiina kampeet pakattuna, joten kannattaa tulla paikalle ajoissa.

Viikonloppuna olisi tarkoitus sukeltaa Helsingin edustalla olevilla hyllyillä, kuten Klaus Oldendorffilla (syv. 30-41 m) Hval-hyllyllä (syv. n. 30 m), Coolaroolilla ja Gustav Adolfilla (syv. n. 20 m). Kohteet saattavat muuttua säätilanteen mukaan. Sukeltajien minimitasona voidaan pitää CMAS** (P2)- tai vastaavaa koulutusta.

Reissulle ilmoittautuminen on jo alkanut. Ilmoittautuminen otetaan vastaan sähköpostitse allekirjoittaneelle ja paikkansa varmistamiseksi tulee maksaa koko reissun hinta seuran tilille, kun on saanut varmistuksen allekirjoittaneelta reissulle pääsemiseksi. Jos kuitenkin jostain syystä joutuu reissulle lähdön perumaan ja peruminen tapahtuu kahta viikkoa ennen reissua, palautetaan rahasumma vähennettynä 30 eurolla... tämä järkkääminen kun on melko aikaa vievää hommaa. Reissulle mahtuu maksi-

missaan 20 sukeltajaa ja 3 ei sukeltavaa. Reissun hinnat sekä ilmoittautumispriorisointi oman seuran sukeltajien hyväksi menee seuraavasti:

1. RRDC:n sukeltavat, 96 euroa, ensimmäiset 20 reissun maksanutta pääsee mukaan, ja RRDC:n ei sukeltavat, 61 euroa, ensimmäiset 3 reissun maksanutta pääsee mukaan. (Jos avec-kiintiö täynnä, niin täydellä hinnalla pääsee mukaan)

2. Muut sukeltavat, 115 euroa, ja muut ei sukeltavat, 80 euroa, (19 euron lisämaksu seuran ulkopuolisille), jos kahta viikkoa ennen reissua on vielä tilaa, aletaan ulkopuolisia ilmoittautuneita ottaa mukaan. Ota kuitti mukaan reissulle todisteeksi maksusta!

Muita reissuun liittyviä asioita löytyy sähköpostilistalle lähetetystä ilmottautumis/info-läpäräkkeestä. Pienenä lisäyksenä tähän läpäräkkeeseen haluaisin vielä mainita pullojen merkkauksesta, josta on tullut pientä kyselyä. Eli jokaisen tulisi merkata omiin pulloihinsa oman nimensä ja jos pullo sisältävät jotain muuta kuin ilmaa, niin myös pullon sisällön. Lainapullot ovat siis eri asia... tietysti teipillä asian saa hoidettua aika kätevästi. Lisäksi jokaisen pitää merkitä omat dekopullonsa asiaan kuuluvalla tavalla, eli nitrox-pulloissa musta-valkoinen kaula, happipulloissa valkoinen kaula jne. Tämäkin hoituu helposti teippaamalla, jos ei halua maalien

kanssa ruveta suttaamaan :)
Siis...ilmoittautuminen (nimi,
yhteystiedot, tieto: aikooko sukeltaa
vai ei ja mahdolliset erityisruokavaliot)
osoitteeseen anne.vesa@vtt.fi.

Reissun maksutiedot (Käytähän
viitenumeroa!):
Tilinumero: 114830-202536
Maksun saaja: Rauma-Repola Diving
Club Ry
Viitenumero: 22745
Eräpäivä: 6.5.2005

Sukellusterveisin

Anne

Orbiitilla odottavat taas uudet seikkailut. Kuvat Ari Nissinen.

Vapaasukellus

Erinäisten käännteiden kautta ajauduin huhtikuussa vapaasukelluskouluttajakurssille ja minulla on nyt lupa kouluttaa Sukeltajaliiton 1.tason vapaasukeltajia. Tarkoitukseni onkin järjestää kevään aikana kokeeksi yksi kurssi, ja sikäli kun kaikki menee hyvin, myöhemmin lisää. Valitettavasti kurssi tulee olemaan hyvin pieni, maksimissaan 5 henkilöä, sillä olen ainoa kouluttaja ja suuremmalla määrällä langat katoavat hyvin nopeasti käsistä.

1. tason kursilla ei tavoitella taivaita, vaan sen on tarkoitus olla sisällöltään sellainen, että kuka tahansa terveystarkastuksen läpäissyt henkilö

pääsee sen kautta harrastusta kokeilemaan. Tarkoituksena ei ole tavoitella heti omaa ennätystä vaan lähinnä tarjota positiivisia elämyksiä ilman laitteita sukeltamisessa (moni varmaan on samaa mieltä, että maksimi static ensimmäistä kertaa on kaukana "positiivisesta elämyksestä"). Teoriaosuudessa kerrotaan yleisesti siitä, miten laji eroaa laitesukelluksesta ja altailla keskitytään perusjuttuihin, kuten paineentasaukseen, uintiasentoon, turvallisuusseikkoihin jne. Kurssi ei tee kenestäkään vapaasukeltajaa, sillä aivan kuten laitesukelluksessa, "sukeltaja" muotoutuu

Kimmo nousemassa pintaa kohden sukellukseltaan. Kuva Simo Kurra.

kurssilla saatujen perustietojen pohjalta harjoituksen ja kokemuksen myötä. Se antaa kuitenkin perusevää harjoittelun aloittamiseen.

Kurssin pääsyaatimukset ovat 200m uintitaito, voimassa oleva lääkärintodistus ja kyky sukeltaa 4m altaan pohjaan. Aiempi snorklailukokemus lasketaan eduksi. Tälle ensimmäiselle kurssille asetan myös ikäraajaksi 18v tai sitä nuoremmilta erittäin vahva vanhempien lobbaus. Lääkärintarkastus on erityisen tärkeää, sillä vaikkei hengenvahditys maltillisesti harjoitettuna sinänsä vaarallista olekaan, voi se laukaista esim. piilevään sydänvikaan yhdistettynä tapahtumaketjuja, joita kukaan tuskin kohdalleen toivoo. Läpäsyaatimukset eivät ole hurjat: 25m dynamic, 1 min static sekä teoriakoe. Mutta painotaisin vielä, että näillä tuloksilla ei ole mitään väliä. Kurssin pointti ei ole tulosten tekeminen. Kurssiin kuuluu myös vapaaehtoinen avovesiosuus (mutta kuka hullu sen jättäisi väliin!), joten on suositeltavaa omistaa märkäpuku, jos siihen aikoo osallistua.

Koska kyseessä on kokeiluluontoinen ja pieni kurssi, tulee se luultavasti täyttymään aika nopeasti lähipiiristäni. Kiinnostuneet voivat kuitenkin laittaa minulle kyselyä aiheesta. Vaikkei tälle kurssille mahtuisikaan, niin ainakin tiedän sitten että kiinnostusta on, joten voin järjestää toisen. Vapaasukelluksen koulutusjärjestelmää on kehitetty kovaa vauhtia muutaman viime vuoden aikana Sukeltajaliiton vapaasukellusvaliokunnan toimesta yhteistyössä FDTF:n kanssa. Ensimmäiset kouluttajat koulutettiin kesällä 2004 ja ensimmäisiä

pilottikursseja järjestettiin pitkin vuotta 2004. Pilottikurssien aikana viimeisteltiin koulutusmateriaalia, kurssien rakennetta ja kerättiin palautetta. Kouluttajien "toinen aalto" koulutettiin keväällä 2005.

Kurssien rakenne noudattaa AIDA:n kurssitasojen perustandardia, mutta eroaa niistä joiltakin osin selvästi. AIDA on kansainvälinen vapaasukelluksen kehittämiseen ja tukemiseen luotu organisaatio, jonka koulutusjärjestelmä on käytössä useissa maissa. AIDA on vielä verrattain nuori organisaatio ja koulutuskäytännöt ovatkin varsin kirjavia. Suomeen haluttiin luoda oma koulutusjärjestelmä, jotta koulutus saataisiin käyntiin AIDA:sta riippumatta ja kurseille saataisiin yhtenäinen sisältö ja ilme sekä kurssimme vastaisivat paremmin paikallisten olosuhteiden haasteisiin. Kurssilaisilla on kuitenkin mahdollisuus lunastaa itselleen myös AIDA kortti niin halutessaan.

Freediving Team of Finland on Suomen ensimmäinen puhtaasti vapaasukellukseen keskittyvä sukellusseura ja on ollut osaltaan aktiivisesti kehittämässä koulutusjärjestelmää. Seuran perustamisen aikoihin harrastajia oli vähän ja näin ollen yhden valtakunnallisen seuran ylläpitäminen oli perusteltua. Sukeltajaliiton koulutusjärjestelmän myötä olisi kuitenkin tavoitteena hiljalleen siirtää koulutusvastuu ja vapaasukellustoiminta paikallisiin sukellusseuroihin laitesukelluksen tapaan, mutta ainakin tässä vaiheessa FDTF:n rooli tulee olemaan hyvin näkyvä ensimmäisten kurssien, sekä tiedottamisen osalta. Lähes jokaisessa kaupungissa toimii

jonkinlainen paikallinen laite-sukellusseura, joilla on jo hyvät perinteet esim. uimahallihenkilökunnan kanssa ja he tuntevat paikalliset sukelluspaikat ja tavat. Itse en ole vielä päättänyt kumman nimissä kurssin vedän, sillä olen sekä FDTF:n että RRDC:n jäsen. Vapaasukelluskoulutusjärjestelmän tavoitteena on kuitenkin lopulta saada koulutustoiminta ja vastuu siirrettyä paikallisiin seuroihin. Tässä suhteessa

RRDC on siis maamme kärkipaikoilla ;)

Turvallisia sukelluksia,

Simo K

Kimmo matkalla syvyyksiin. Kuva Simo Kurra.

RRDC Kesäleiri - Jaala 05

Kesäleirillemme ilmoitettiin sut-jakasti, mutta vielä yhdelle jäi tilaa. Kaksikin mahtuu tarvittaessa. Ilmoittautujaehdokkaille löytyy lisätietoa leiristä edellisestä lehdestämme.

Aitta- ja parviöpyyjille leirin hinnaksi on muodostunut 60 € per henkilö, huonemajoittujille 75 € per henkilö ja telttamajoittujille 40 € per henkilö. Allamainituille lähetän maksuohjeita lähiaikoina.

Aitta-/parvimajoittajat:

Mauri Saksala
Johanna Vuorinen
Reima Mäkiranta
Anne Vesa
Tom Artell
Päivi Paavilainen
Pekka Vaittinen
Esa Uimonen
Risto Esala
Laura Oikari

Laura Virta
Mannila Juha
Simo Kurra
Matti Valkeisaho
Toni Laurila

Huonemajoittajat:

Jussi Jäntti
Annika Makkonen
Pekka Kaarela
Riitta Konsti
Jani Hopponen
Sini Hopponen
Vakaslahti Pasi
Lehtinen Mika

Telttakunnat:

Viljanmaat Ville, Ulpu ja hauva
Leppäkosket Jari, Helena, Leo, Paula
ja hauva

Tiedustelut, 040 822 0919

Pekka Kaarela

1999 leiriläiset muistanevat tämän performansen. Kuva ??

Tapahtumakalenteri 2004

Toukokuu

- 13-15.5. P1-kurssin avovesileiri
16-17.5. Nitrox-kurssin teoriat (Marko Niemelä)
18.5. Keskiviikkosukellus (Reima Mäkiranta)
20-22.5. P2-tason merireissu (Anne Vesa)
25.5. Keskiviikkosukellus (Pekka Vaittinen)
25.5. P2-kurssin aloitus (Marko Niemelä)
29.5. Vesilahden rantojen siivoustalkoot (Risto Esala)
28-29.5. P2-kurssin avovedet

Kesäkuu

- 1.6. Keskiviikkosukellus (Laura Oikari)
8.6. Keskiviikkosukellus (Teemu Moisio)
15.6. Keskiviikkosukellus (Jouko Jousea)
17-19.6. Kesäleiri (Pekka Kaarela)

Heinäkuu

- 17-24.7. Viikon merireissu (Marko Niemelä)
Heinä-/elokuu P2-kurssin toinen osio

Elokuu

- 26-28.8. P1/P2-tason merireissu (Simo Kurra)
26.8. O-rengas (3/4)

Syyskuu

- 9-11.9. Syvä merireissu (Pekka Vaittinen)

Lokakuu

- 28-30.10. Ensilumileiri (Risto Esala)

Marraskuu

- 11.11. O-rengas (4/4)

Joulukuu

- 10.12. Yleiskokous
xx.12. P I K K U J O U L U T
xx.12. NORPPIEN PIKKUJOU LUT

Jääsukellusta Kaatialassa 20.3.05

Ville sai vongattua muutaman tyypin oikein toimintakalenteriin merkittyyn jääsukellustapahtumaan. Tästä

Villelle iso kiitos, kun tuntui, että kaikki muut olivat kiireidensä keskellä lähes unohtaneet koko jutun...

Ja ei kun sukeltamaan. Alavuuden huoltsikalla noin yhdentoista aikaan sunnuntiaamupäivästä treffasivat lopulta Ville, Henkka, Simo, Reima ja minä. Kaffittelun jälkeen siirryttiin aurinkoisen Kaatialan louhoksen reunalle kurkistelemaan jää- ja avantotilannetta.

Syvän pään tikkaiden alapäästä löytyi pieni avanto, johon mahtui juuri ja juuri kaksi sukeltajaa, jos veti mahan sisään. Rannalla tähyilleen henkilön mukaan jään alla oli saapuessamme

viisi sukeltajaa...tiukkaa olisi tehnyt, jos kaikki olisivat tupsahtaneet samaan aikaan haukkomaan ilmaa :-/ No päätimme kuitenkin hyödyntää jo olemassa olevaa avantoa, kun muut jään alla olijat pääsisivät pinnalle, vaikka olimmekin jääsukelluskurssia suorittavalle Simolle suunnitelleet hyvän harjoituksen avannon teosta ;->

Minä ja Simo puimme ensin kampeet niskaan. Köydet kiinni ja meillähän oli oikein mukava ja leppoisa sukellus. Ensin kellolle, sitten lentokone, auto, luolan suu, lentokone, kello, luolan suu, kello, lentokone, auto, lentokone, kello, luolansuu, kello...no vähän rupesi siinä tylsistymään ja vilukin tulemaan.

Reima matkalla veteen. Kuva Simo Kurra.

Simo käväisi vielä kurkkaamassa kellon sisäpuolta ja sitten viitoi niin viluista kuin osasin ja suunta pintaa kohti. Jään alla vielä ihailtiin kivoja ilmakuplia ja lopulta pojat hinasivat avannosta pulloista kiskoen minut ja Simon jään pinnalle. Mukava sukellus ja Simo sai jääsukelluskurssinsa suoritettua, onneksi olkoon!

Meikäläisen mennessä kuoriutumaan kuivapuvustaan Simo jäi pinta-pelastajaksi ja Henkka pulahti seuraavana avannosta köyden päähän riepotettavaksi. Henkan sukellus jäi hieman lyhyemmäksi, sillä Henkan hankaan oli ilmestynyt reikä. No yllättävän pitkään se Henkka siellä jään alla viihtyi vaikka toinen käsi olikin hieman jäässä.

Ja oikein hienosti sujui Henkankin sukellus verrattuna viimeiseen pariin, Reimaan ja Villeen. Heidän suunnitelmansa oli tehdä vaativampi luolasukellus. Mutta edessä odotti _muutama_ ongelma. Ongelmat alkoivat itse asiassa jo edellisenä iltana, kun Reiman sekoitellessa sukelluskaasuja, niiden analysointi ei meinannut onnistua ollenkaan, sillä analysaattori ei suostunut toimimaan kylmyyden takia. Lisäksi ennen

sukellusta Villen kaasujen todettiin olevan liian laimeita. No kaasutilanne saatiin hoidettua ylimääräisellä dekokannulla.

Poikien pukeminen näytti onnistuvan ihan hyvin, mutta sitten Reima kaatoi pullonsa vahingossa toisen pullon päälle niin, että toinen pullojen venttiiliin nuppi irtosi...(kiroilua) Rikki mennyt venttiili oli tietysti kiinni ja näin Reimalla oli käytettävänä vain toisen pullon kaasut. No tämä ongelma ratkaistiin vielä yhdellä ylimääräisellä deko-pullolla. Reima oli jo melkein vedessä, kun todettiin, ettei hän tietenkään saisi pukuunsa mitenkään ilmaa. Eli Reima kiskotaan takaisin pintaan. Tästä pintaan kiskomisesta tulikin minulle ja Henkalle oikein rutiini homma sukellusession aikana ;-> Pojat olivat jo luovuttamassa, kun sitten päätettiin vielä vaihtaa Reimalle Henkan tuplat...kiitos yhteensopivien laitteiden :)...Henkka kun ei ollut kerinnyt pitkään kaasujaan hönkäilemään. Siis vihdoinkin saatiin pojat avantoon...mahtuivat samaan aikaan kaikkine laitteineen juuri ja juuri...eivät tainneen hengittää kuitenkaan ;->

Mutta ei siinä vielä kaikki. Sitten Henkka ojensi Reimalle deko-pullon ja sattui sekin siinä pinnalla säheltäessä tipahtamaan Reiman käsistä kolmeen metriin rappujen alla olevalle tasanteelle. Tietysti pullo oli jäänyt vahingossa auki ja kuplameri oli valtava, kun pullo tömpsähti pohjaan. Reima syöksyy niin nopeasti kuin mahdollista kuplien sekaan sulkemaan pulloa Villen makaillessa avannossa kuin valtavassa porekylvyssä. Kuplat työnsivät vettä roimasti jään pinnalle ja pinnalla olevat syöksyivät kiinni rappusiin, kun jää alkoi ritistä epäilyttävästi. Lopulta deko-kannu saatiin suljettua. Deko-pullon alentajan päälle oli muodostunut komea jääkerros, joka taisi sulaa seuraavana päivänä :-/ Kaikki olivat kaikkien kummelluksien jälkeen jo täysin varmoja, että _jokin_ nyt ei halunnut, että pojat lähtevät sukeltamaan. Kuitenkin päättivät he kaikesta huolimatta lähteä jään alle, kuitenkin huomattavasti löysemmällä suunnitelmalla.

Ja loppujen lopuksi pojat tekivät rennon sukelluksen, kävivät pikaisesti luolankin puolella ja tulivat ehjinä takaisin. Tai melkein...Puolen tunnin

sukelluksen jälkeen Henkan kanssa taas kiskoimme Villen ja Reiman pinnalle, tästä myös Simon ottamaa videokuvaa ;-D Pinnalla saimme tietää, että Villen puku oli vuotanut täyttöventtiilin paikkeilta koko sukelluksen ajan. Pinnalla kylmissään Ville uhosi, että hän sukelsi vaikka mikä olisi, kun kerta sinne jään alle vihdoin ja viimein päästiin.

Kun kaikki olivat päässeet pois vedestä ja vaihtaneet kuivaa päälle, päätimme käylähtää vielä hörppäämässä lämpimät kahvit/kaakaot enne kotimatkaa. Ja kaikista kummelluksista huolimatta...ainakin minusta...reissu oli oikein mukava :) Että kiitoksia vielä kaikille mukavasta jääsukelluspäivästä :D

Ja nyt alkavat jäätkin olla kohtapuoliin sulaneet, että jääsukellusta taas lähempänä joulua...

Mukavaa kevättä ja kesän odotusta kaikille

Anne

Panoramakuva Kaatialasta. Kuva Simo K.

Pattaya

Aikaisin viime kesänä päätimme pitkällisen mietinnän ja vaihtoehtojen punnitsemisen jälkeen suunnata tämän talven etelän matkamme aurinkoiseen Thaimaaseen ja tarkemmin suunnattuna Phuketiin. Reissu olisi meidän ensimmäinen kyseiseen maahan ja heti matkan tilattuamme aloimme ottaa selkoa sukellusmahdollisuuksista, joita olikin tarjolla melkoinen kirjo. Sitten alkoikin kiivas tammikuun lopun odotus. Kaikki menikin hyvin siihen asti, kunnes koitti kohtalokas joulukuun 26 eli tapaninpäivä. Kaikki lomasuunnitelmat pyyhkiytyivät tsunamin mukana Andaman meren syvyyksiin, jonne pyyhkiytyi ikävä kyllä paljon paljon ikävämpiäkin asioita. No yhtä kaikki, lomasuunnitelmat uusiksi, ei muu auttanut. Seuraavana vaihtoehtona otimme vastaan Egyptin matkan, Sharm el Sheikkiin, kaukomatkat kun olivat luonnollisesti sillä hetkellä totaalisen loppuunmyytyt. Sitten taas sukelluksia katsastelemaan uudesta paikasta. Eipä ne tämänkään paikan osalta kylmäksi jättäneet. Ainoa, joka jätti kylmäksi olisi Egyptin sen hetkinen säätila, +1 astetta. Allekirjoittanut tästä paniikkiin joutu-neena marssi välittömästi matkatoimistoon. Hurjalla painostuksella ja uhkailulla sain kuin sainkin matkatoimiston tädin ottamaan selvää uusista mahdollisuuksista ja niinpä saimme matkan kaikesta huolimatta Thaimaan lämpöön, Pattayalle. Ennakkoluuloja oli uudesta loma-kohteestamme paljon kaikkien kuulemiemme hurjien tarinoiden jälkeen. Pääasia kuitenkin oli, että

pääsisimme trooppiseen ilmastoon ja sukeltamaan lämpimiin vesiin (tämä suurelta osin yksinomaan allekirjoittaneen ikioma mielipide).

Vihdoin koitti odotettu lähtöpäivä, johon suhtauduin suurella skeptisyydellä kaiken tapahtuneen jälkeen. Maalailin piruja seinille siihen asti, kunnes Finnairin tilava boeing 757 kolahti turvallisesti Thaimaan maaperälle Bangkokin lentokentälle yhdentoista tunnin uuvuttavan lentomatkan jälkeen. Olimme kuin olimmekin todellakin Thaimaassa. Edessä olisi vielä kolmen tunnin ajomatka varsinaiseen kohteeseen eli Pattayalle. Sitten lähdimmekin etsimään suomalaista sukelluskeskusta, josta olimme ottaneet selvää. Ja löytyihän se, kolmen korttelin päästä omasta viiden tähden hotellistamme samaiselta rantakadulta. Suomalainen sukellusryttäjä Visa Manner Mask and Finnsistä toivotti meidät tervetulleeksi Pattayalle ja varasimme ensimmäisen sukellusretken heti seuraavalle päivälle.

Ensimmäinen sukellusretki suuntautui n.50 kilometrin päähän Pattayalta etelään sijaitsevaan Samae Saniin ja siitä noin tunnin laivamatka itse sukelluskohteeseen Koh Chuang nimisen saaren edustalle. Paikan lumoa lisäsi se, että siellä ei ikinä ollut muita sukelluslaivoja. Seuranamme oli helsinkiläinen pariskunta Anne ja Jussi, joilla oli pitkälti samankaltainen sukellustausta kuin meillä. Anne oli suorittanut peruskurssin kymmenisen vuotta sitten ja oli harvakseltaan sukeltanut. Jussi puolestaan

kokeneempi sukeltaja. Mukanamme oli myös paikallinen divemaster, joka lähti sukeltamaan Henrin ja Jussin kanssa. Minä ja Anne lähdimme Visan matkaan. Pojat lähtivät omalle reissullensa ja me omallemme. Paikka oli sama, mutta syvyydet erimaiset. Annen pitkän sukellus tauon takia sovimme maksimisyvyydeksi kymmenisen metriä. Painuimme vaivattomasti yllättävää kylläkin pinnan alle ja vieläkin yllättävämpää ilman suurempia tasapainotusongelmia. Vastaan ui toinen toistaan upeamman värisiä kalaparvia ja korallit olivat upeta. Merisiilejä oli aivan valtavasti ja niillä varustuksena pisimmät ikinä näkemäni piikit. Näkyvyys oli hyvä, n.15 metriä. Sukeltaminen tuntui taas harvojen kuivapuku ähräämisten jälkeen mahtavalta. Allekirjoittanut alkoi jo suuresti epäillä päänsä kuoren kestävyyttä koko sukelluksen ajan kuuluvan ratinan takia, mutta se on kuulemma aivan normaalia, koska korallit kuulemma aiheuttivat kyseisen äänen. Joskin divemasterimme Visa kiusotteli, että "Ai, mikä ratina?". Palasimme kivan sukelluksen jälkeen laivalle, jossa meitä odotti ruoka ja kaikeksi onneksi länsimaisittain maustettu ruoka. Sukelluksien hintaan siis sisältyivät myös kuljetukset, ruoka, hedelmät ja virvokkeet koko päiväksi. Lepotauon ja paikan vaihdon jälkeen pojat lähtivät sukeltamaan hyllylle, *The Hardeep Wreckille, joka oli toisen maailmansodan lopulla uponnut Intialainen rahtialus ja sijaitsi noin 27 metrin syvyydessä. Alus oli uponnut kyljelleen kahden saaren väliin. Virtauksen ja hyllyn asennon takia*

sukeltamaan päästiin vasta iltapäivällä. Hyllyssä oli erikokoisia luokkuja, joista pääsi hyvin tilaville alueille hyllyn sisään. Menomatalla virta oli voimakas, mutta takaisin tullessa nousuköydestä sai pitää kunnolla kiinni. HH.

Seuraavana päivänä lähdimme lähikohteeseen Pattayan edustalle, jossa sitten oli huimasti enemmän trafiikkia niin pinnalle kuin pinnan allakin. Paikka oli tarkemmin Koh Krok Koh Larnin itäpuolella. Mukana oli täällä kertaa myös iso sukeltajaporukka Aquanautseilta Bangkokista. Heillä oli tietenkin omat kouluttajansa mukanaan. Lähdin jälleen Visan porukkaan, jossa oli neljä muuta suomalaista suorittamassa PADIn OWD-kurssia. Toisilla oli alaspääsy vaikeuksia, yksi ei lähtenyt lopulta lainkaan, toisilla oli tasapainotusongelmia, joten sain Visalta merkin odotella muita pohjalla. Kierreltyäni hetken ympyrää ja seurattani Visan räpylöitä hänen touhutessa kurssilaistensa kanssa pinnalla pääsimme vihdoin matkaan. Alkumatkan oli hivenen vaikeuksia seurata omaa porukkaansa, koska sukeltaja ryhmiä oli paljon samassa kohtaa. Lähdimme kiertämään poukaman toiselle puolelle ja pohja rauhoittui. Tässä kohteessa näkyvyys oli hieman huonompi, vesi oli sameampaa. Olisiko suurella pohja- ja pintaliikenteellä vaikutusta asiaan? Virtaus oli jonkun verran voimakasta poukaman toisella puolella ja huomasimme pintaan noustessamme olevamme melko kaukana laivasta. Laivalla oltiin kuitenkin tietoisia, mihin kukin sukellusporukka oli suunnattamassa (joopajoo)HH.. Minä jäin

poijutytöksi ja kurssilaiset käyttivät joutoajan hyödykseen tekemällä harjoituksia pinnalla laivaa odotellessamme. Meinasi siinä iskeä pieni pintapaniikki, kun sai väistellä ruskeaa meduusaa, joka meinasi uida suoraan päin. Ja ehtihän siinä aurinkokin värjäämään naamaan kivat maskin rajat, kun pinta aikaa tuli reilummin siinä odotellessa. Banzai-laivamme kävi poimimassa sukeltajia kyytiin sitä mukaa kun päitä milloin mistäkin pintaan nousi. Kaikki pääsivät onnellisesti laivalle ja sitten jälleen ruuan kimppuun. Henri oli muutamien muiden kokkeiden matkassa, heillä oppaanaan paikallinen divemaster Fun. *"Kokkeiden" porukka ui tietysti vastavirtaan ja löysi tiensä takaisin laivaan. Jos olisimme tienneet että laiva noukkii sukeltajia eripuolilta Siamin lahtea, niin olisimme tietysti menneet virran mukana ja nauttineet koko rahalla laivan taxipalvelusta. HH.*

Sitten tuli sukelluksiin tuli muutaman päivän tauko. Lähdimme retkeilemään Kwai-joelle, jossa matkustimme mm.kuoleman rautatietä vanhalla junalla, pitkähäntäveneillä, elefanteilla ja patikoiden samalla historiaa kuunnellen. Tutustuimme Kwai-joen paikalliseen Mon heimoon ja heidän elämäänsä viidakossa. Yövyimme upeassa lauttahotellissa, uimme elefantinkakka virrassa (kwai-joki), näimme heimon alkuperäis-tanssiesityksen, vierailimme erakkomunkin luona yms. Sillä reissulla pääsi myös linja-auton ilmastointi tekemään tepposet ja kurkku alkoi kipeytyä. Se ei tosin estänyt sukeltamasta. Muutaman päivän tauon jälkeen suuntasimme

kulkumme jälleen Samae Saniin. Mukana oli neljä muuta suomalaista, jotka kokeilivat snorklaamista. Myöhemmin lomallaan olivat kuulemma innostuneet kokeilemaan myös laitesukellusta. Henri lähti Visan ja paikallisen divemasterin kanssa sukeltamaan jälleen Hardeep wreckille. Ruokailun jälkeen vaihdoimme paikkaa ja suuntasimme Shark Fin Rockille 7 kilometriä pohjoiseen Koh Chuangilta, jonne myös minä lähdin sukeltamaan. Päivä oli tuulisempi ja aallokko oli valtava. Mahanpohjaa alkoi kipristellä taas jännitys epävakaisten olosuhteiden tähden. Hyppäsin kuitenkin veteen uhmaten olosuhteita ja ylittämään itseni ja lähdin uimaan aallokkoon pois veneen peräsimestä, joka lähti kauemmas riutasta.. Meidän piti lähteä koko neljän porukka yhdessä, mutta eksyimme jo alkutekijöissään toisistamme, joten lähdin Visan kanssa kahdestaan sukellukselle. Virta vei huimaa vauhtia meitä eteenpäin, kunnes hieman rauhoittui. Paikalla oli upea seinämä, runsaasti kalaparvia joiden keskellä uimme, kasvillisuus aivan upeaa. Näkyvyys oli hyvä. Uipa meitä vastaan pari metrin mittaista barracudaakin, joita laivalla esittelin snorklaajille kahtena metrin mittaisena haina. No, yhtä kaikki, hienoja ilmestyksiä ne joka tapauksessa olivat, olivat sitten haita tai barracudia. Takaisin sukelsimme vastavirtaan ja löysimme laivan. Visa kiitteli kovasti rauhallisuuttani ja erittäin hyvin onnistunutta sukellusta. Paniikki ei virrasta huolimata edes hälyytellyt, annoin mennä virran mukana ja Visan kanssa oli tuntui todella turvalliselta sukeltaa. Tasapainotuskin tuntui tämän loman

aikana kohentuneen huomattavasti, se antoi valtavasti luottamusta kokemattomalle sukeltajalle. *Shark fin rock oli toiselta puolelta samanlainen kuin toiseltakin puolelta. Ilman niitä kaksimetrisiä tappaja haita, kuten se asia oikeasti esiteltiin snorklaajille. HH.*

Visa halusi näyttää meille Pattayalla sijaitsevan toisen hyllyn ja sovimme sopivan päivän seuraaville sukelluksille. Allekirjoittaneenkin piti hyllylle lähteä. Olin lukenut teorit ja käynyt hylkysukelluksen läpi Visan kanssa, hän olisi vinyt minut vaikka kädestä pitäen katsomaan hylkyä. *Khram Wreck* sijaitsi noin reilun puoleltoista tunnin laivamatkan päässä Pattayan edustalla lähellä Koh Larnia. Päivä valkeni kauniina, aurinkoisena ja erittäin tyynenä ja allekirjoittaneen osalta erittäin flunssaisena. Kurkkukipu ja flunssa yltyivät edelleen ja sitä mukaa myös kiukku omaa terveydentilaa kohtaan. Minun oli siis jätettävä sukellukset väliin ja katselin haikeana laivan kannelta kun muut painuivat hyllylle. Sainpahan syyn lähteä Pattayalle uudestaan seuraavana talvena. *Khram Wreck on Thaimaan laivaston koralliriutaksi tahallaan upottama miinalaiva. Alus on upotettu vuonna 2003. Se on oikein päin ja 22-30 metrissä. Vaikka upotus on tapahtunut vasta vähänaikaa sitten, hylky on jo simpukoiden peitossa. Hyllyssä sai harjoittaa penetraatiota monesta kohtaa. "lastiruuma", tähystystorni ja keulaportista pääsi myös. Hyllyllä vallitsee aina virtaus, joten nousuveden muutos laskuvedeksi tai toisinpäin tarvitsee tietää tarkasti.*

Sukellus Pattayan lähistöllä on ihan mukavaa touhua. Löytyy vaativaa ja helppoakin, kaikille oman osaamisensa mukaisia sukelluksia. Nähtävääkin on. Itse näin mainitsemisen arvoisista merenelävistä kilpikonnan, rauskun, kivikalan, skorpionikalan, merihevosia, korallia ja yhden kanadalaisen merihevosien.* (*Kaksimetristä tappajahaita en nähnyt*).HH.

Kaikkienensa kahdenviikon loma Pattayalla oli todella ihana ja rentouttava. Paljon nähtävyyksiä, uusia kokemuksia, näkemyksiä ja uusia ystäviä. Puhumattakaan kohteen tunnetuksi tehneestä thaityttökulttuurista. Rauhassa saatiin olla, vaikkakin kaksi naiseksi pukeutunutta miestä olikin kovin kiinnostuneita tuosta meidän isännästä, hih hih. Ronskia huumoria matkalle mukaan, koska siellä joutuu aikas paljon tirksumaan. Matka oli elämys monelta kantilta.

**Kanadalainen merihevonon on noin 180 cm pitkä pienellä kaljamahalla varustettu harvinaisuus. Tähän kuvaukseen sopii myös ihan tavallinen sukeltajakin, mutta Kanadalaisen merihevosien tunnistaa parhaiten uintityyliään. Uintityyliin kuuluu vimmattu potkiminen pystyasennossa yhdistettynä sammakko uintiin. (Uintityyli kuulostaa yhä edelleen sukeltajalta.) Mutta Kanadalainen merihevonon tekee sen väärin päin. Se ui pystyasennossa pää alaspäin! (uskomatonta, mutta totta).*HH.

Lomaterkuin

Emilia & Henri

Talvireissu Saltstraumeniin

Taas oli aika suunnistaa kohti norjaan "hihtoloman" merkeissä. Perinteisesti oli taas sukset jätetty kotiin ja auto lastattu kompressorilla + muilla asiaankuuluvilla varusteilla. Matkaan lähdettiin perjantaina kahdella autolla. Kati ja Marko lähtivät vähän aikaisemmin kohti Torniota. Minä kävin hakemassa Malisen Teron kyytiin sovittuun aikaan viideltä. Oletin että päästään lähtemään kuten aina ennenkin vähän ennen yhdeksää, kun ollaan kaikki puttuvat varusteet hankittu. En tiedä kuinka moni uskoo tätä, mutta Tero oli täysin valmiina ja niinpä jo vähän ennen kuutta lähdimme ajelemaan kohti pohjoista. Muutaman tunnin yöunet (kiitos Kati!!) torniossa ja aamulla nokka kohti norjaa ajatuksena ehtiä vielä illalla sukeltaa. Kati jäi tornioon, joten matka jatkui 2autolla/3sukeltajalla.

Reissussa oli porukkaa mukana vähän joka suunnalta. 5 henkeä H2O:sta helsingistä, pari torniosta sekä lisäksi yksi pari matkailuautolla Joensuusta. Helsingiläiset ja Torniolaiset olivat yön yli ajaneena jo odottamassa meitä majapaikassa. Osa oli ehtinyt jo sukeltamaanakin, joten nähtiinpä siinä heti saavuttuamme eräs 600 m lenkkeily suorituskin kuivapuku päällä tietä pitkin. Näytti periaatteessa ihan hauskalta... Virta ei kuulemma kääntynyt :) Marko oli hieman kuumeinen, joten päätimme teron kanssa kahdestaan lähteä muutaman tunnin päästä testamaan varusteita yösukellukselle. Olimme jo Tampe-reella käyneet testaamassa varusteita kaukajärven avannossa, joten homma

toimi täysin ongelmitta. Mitä nyt laiturilta kommentoitiin, että onko noi ennen sukeltaneet... Sukelluksen jälkeen pullo täyteen n.10 asteen pakkasessa ja odottelemaan huomista sukelluskeskuksesta varaa-mamme sukellusta.

Sunnuntai: Olimme varanneet aamuksi kaupallisen sukelluksen päivirtaan kumiveneellä. Paikaksi iteroitui sitten Örneset, missä olemme edellisinä vuosina sukeltaneet myös omatoimisesti. Tänä vuonna runsas lumi esti paikalle pääsyn omalla autolla. Kumiveneessä jaettiin porukka kahteen, vähän kovempaa virtaa haluavat ja ei niin kovaa virtaa haluavat. Markon kanssa hypättiin veteen heti kun venekuskimme antoi luvan. Pohjalla oli vähän yllätys, että eihän täällä virtaa ollenkaan!?! Vuoroveden vaihtelu oli aika pientä ja virtaukset sen mukaisia vaikka yritimme mennä veteen niin aikaisin kun uskalsimme. Sukellus on kyllä hieno!! Näkyvyys todella hyvä ja maisemat upeat. Isoja kanjoneita, auton romu (jonka osa näki vasta videolta illalla), kala parvia, etc.. Annoimme virran viedä n.25 min ja sen kääntyessä palasimme hiljalleen takaisin lähtöpaikkaan. Iltapäivän sukellusta varten lähti osa porukasta tutkimaan mahdollisuutta sukeltaa pohjoisrannasta. Autolla pääsi tiedustelujen perusteella hyvin tien alas ja 5 henkeä sai kohtuu vaivalla työnnettyä sen jopa takaisin. Päätettiin sitten iltapäivällä mennä kokeilemaan. Sukellus on erittäin hyvä, hypättiin n.25 min ennen virran kääntymistä veteen. Virta oli sopivan

voimakas ja heti alku vaiheessa törmättiin useisiin kissakaloihin. Puolessa matkassa sukelsimme hiidenkinnun lävitse ja annoimme virran vielä kuljettaa eteenpäin. Virran kääntö oli hieman myöhässä, joten parkkeerasimme itsemme sopivaan kohtaan pohjalle. Noin viiden minuutin odottelun jälkeen virta alkoi kääntyä ja aloitimme paluumatkan. Sukellus kesti vähän yli tunnin, mikä oli 2-4 asteisessa vedessä ihan riittävä. Lämmin tuli sitten pinnalla, kun ei yrityksistä huolimatta saatu autoja sukellusvälineineen työnnettyä märkeä ylös. Kannettiin sitten n.200 m ylämärkeä kakki varusteet ylös ja sitten työnnettiin tyhjat autot perässä. Alkoi ilta jo hämärtää kun lopulta oltiin saatu kaikki varusteet ja autot mäen päälle. Urheilusukellusta...

Maanantai:

Aamulla päätettiin sukeltaa "Kahvilarannassa", josta löytyy todella hienoja maisemia sekä tuhansia uistimia. Veteen menon ajoitus onnistui todella hyvin, mutta virtaus oli täälläkin varsin rauhallinen. Menomatalla ihastelimme isoja kalaparvia, kanjoneihin kerääntyneitä uistin kasoja sekä markon löytämää isoa kissakalaa. Vesi vaan oli etappi syvyyksissä todella kylmää (2 astetta), joten pitkiä dekoja ei viitsinyt ottaa. Todella rento ja mukava sukellus! Iltapäivällä valitsimme kohteeksi majaanpaikkamme rannan. Otin harppuunan mukaan ja lähdimme Markon/Teron kanssa etsimään kissakaloja. Eihän niitä silloin tietenkään näy kun on aseet mukana. Yksi keskikokoista selvästi pienempi yksilö sentään saatiin illalliseksi.

Tiistai:

Aamulla mentiin uudestaan kahvilarantaan markon jäädessä parantelemaan flunssaa majaanpaikalle. Jälleen kerran sitä mitä norjan vedet parhaimmillaan ovat, upea näkyvyys, kalaparvia sekä hienoja maisemia. Iltapäivällä oli sitten vuorossa sukellus, jota oltiin odotettu. Sundstraumen, pieni kanjoni n. 1 km päässä päävirrasta. Polar-dykin kumivene tuli hakemaan meitä majaanpaikan laiturilta sovittuun aikaan. Jakauduimme taas kahteen porukkaan, toisten halutessa enemmän ja toisten vähemmän vauhtia. Heti luvan saatuaamme Marko ja minä painuimme pinnan alle. Yllätyimme todella paljon, koska virtaa ei ollut juuri nimeksikään. Edellisenä vuonna oli samassa paikassa menty kuin pesukoneessa. Jouduimme uimaan n. 15 min ennenkuin virta alkoi edes kunnolla viemään. Hyvä puoli oli se, että nyt ehti katsoa maisemiakin kunnolla. Kanjonin kapeimmassa kohdassa sitten tulikin vauhtia sen verran, että päätettiin tulla taas vähän eri paikoista pintaan. Marko tuli virran mukana takaisin kumiveneelle, kun minä etsin häntä vuonon toiselta puolelta. Olin alkumatkasta tullut vähän liian syvällä, eikä etappien pitäminen kanjonin kapeikossa houkuttellut sitten yhtään. Se kuulemma onnistui Markon mukaan ihan hyvin, ainakin nyt kun virta ei ollut kovin voimakas.

Keskiviikko:

Aamulla suunnistimme kohti Bodöta ja sukellusta Rabat hyllyllä. Hylky sijaitsee heti Bodön sataman ulkopuolella. Menimme ensin Polardykkiin saamaan briefin

sukelluksesta. Sen jälkeen kaupungin keskustaan lastamaan varusteita veneeseen. 5 min ajomatkan ja 10 min etsinnän jälkeen olimme kiinni hylyn pojussa. Tero päätti tässä vaiheessa rikkoo puvun täyttöletkun ja jättää sukeltamatta. Sinänsä hyvä päätös, koska vesi oli kylmää ja luntakin satoi kun tultiin pintaan :) Hylky on aika syvällä joten pohja-aika jää väkisinikin näin kylmillä ilmoilla aika lyhyeksi. Reilun parin kymmenen minuutin roikkuminen pojuköydessä oli ainakin allekirjoittaneelle ihan tarpeeksi. Hylky oli sinänsä ihan hieno ja kohtuullisen ehjä. Kaikki irtain on tietenkin jo aikaa sitten revitty irti. Pintautuessa oli paikalle tosiaan saapunut lumiMYRSKY. Keräsi paljon huvittuneita katseita, kun torilla riisuttiin varusteita lumisateessa. Lunta tuli todella lyhyessä ajassa n. 30 cm. Tämän sukelluksen jälkeen lämmin pizza maistui erikoisen hyvältä. Kävimme vielä tutustumassa Bodon ilmailumuseoon. Sen eteinen vaikutti todella mielenkiintoiselta paikalta. Pidemmälle emme päässeet kun olimme paikalla 15min ennen sulkemisaikaa...

Torstai:

Aamulla iski laiskuus emmekä jaksaneet mennä majapaikan rantaa kauemmaksi. Eli harppuuna kädessä veteen kotilaiturilta. Marko meni vähän edellä ja alkoi 20 min jälkeen heilutella lamppua siihen malliin, että saalista on tiedossa. Ihan mukavan kokoinen kissakala siellä makoili. Ammuin sitä niskaan, ennen kuin Tero ehti paikalle.

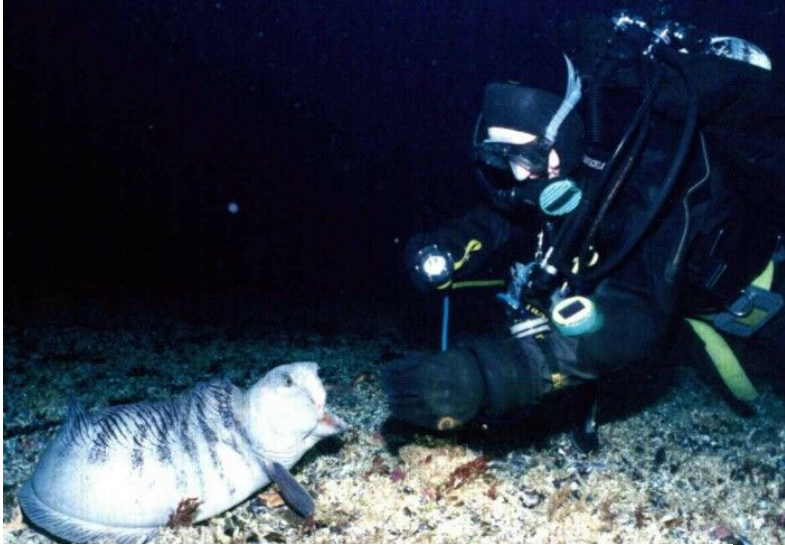
Se jäikin reissun viimeiseksi saaliiksi vaikka vielä muutaman kerran harppuunat olivatkin mukana. Illalla päätimme tehdä yösukelluksen virran

mukana. Veimme autolla laitepaketit Tuviin ja tulimme pukemaan kuivapuvut lämpimään majapaikkaamme. Sitten 300 m kävelyä ja hyppy mereen. Virta toi sopivan rauhallisella vauhdilla meidän sitten takaisin majapaikan rantaan. Yöllä näkee paljon enemmän erilaisia rapuja ja muuta elämää. Itse taistelin yhden peikkoravun kanssa ainakin 10 min ennenkuin sain sen luovuttamaan otteen harpuunan narusta. Ok, ei ehkä olisi alunperinkään pitänyt mennä sitä sillä kiusaamaan...

Perjantai:

Aamulla päätettiin käydä vielä Tuvissa tekemässä viimeinen sukellus. Virtaa ei ollut vaaka-suunnassa juuri ollenkaan, mutta alkumatkasta jouduimme hetkeksi pintaa kohti tulevaan virtaukseen. Oli aika erikoisen tuntuista, kun piti potkia ihan tosissaan päästäkseen syvemmälle. Virta rauhoittui aika nopeasti ja loppu sukellus meni rennosti maisemista nauttien. Sukellukseen jälkeen alkoi kamojen huuhtelu ja pakkailu seuraavan päivän kotimatkaa varten.

Kiitokset kaikille reissussa mukana olleille mukavasta viikosta. Sää ei tällä kertaa oikein suosineet. Oli välillä ihan reilua pakkasta sekä lunta sen verran ettemme ihan kaikkiin paikkoihin päässet sukeltamaan joihin olisimme halunneet. Mutta mukavalla porukalla eivät pienet vastoinkäymiset reissulla haittaa. En helposti itse keksi parempaa tapaa viettää hiihtolomaa, vaikka välillä vähän vilu olikin:) Ensi talvena taas uudestaan!!

Tero tarjoilee välipalaa kissakalalle. Kuva Jyrki Hietanen.

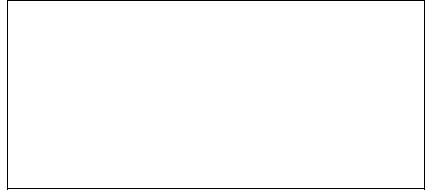
Tärkeitä puhelinnumeroita

YHTEYS puhelin kotiin, töihin ja gsm **TIEDOT**

*Kesä tuloo!! Pullon täyttöö
kesäillassa. Kuva ??*

2

Kuvassa Ville altapäin Kaatialassa. Kuva Simo K.